

Posudek bakalářské práce podané na ÚFaR FF UK v Praze

Jméno a příjmení: **Ondřej Doležal**

Téma: **Zbručský idol: Historie, kontext, interpretace a mýtus**

Datum: **září 2019**

Školitel: **Mgr. Jiří Dynda**

Oponent: **Doc. Dalibor Antalík, Dr.**

Práce má ambici seznámit čtenáře s historií objevu tzv. zbručského idolu a s následující odbornou diskuzí o jeho interpretaci. Autor ovšem nejenže shrnuje a charakterizuje pozice jednotlivých proudů v rámci bádání, ale svůj výklad průběžně prokládá vlastními postřehy a interpretačními nápady.

1) Struktura argumentace (6 b.)

Téma práce je v úvodu jasně definováno, okruh pramenného materiálu zřetelně vymezen. Poměr mezi představením reálií a jejich reflexí je vyvážený. Výklad ovšem někdy není zcela sevřený a jeho logika se proto zejména v závěrečných kapitolách práce stává obtížněji sledovatelnou. Podobně autor nevysvětluje metodická pravidla, podle nichž používá komparativní data. Samotný závěr práce pak čtenáři, žel, nepředkládá jasný výtěžek z analýzy provedené v hlavní stati.

2) Formální úroveň (6 b.)

Ze stylistického hlediska je práce napsána čtivým způsobem. Autor má nepochybný sklon k formulování neotřelých výroků, které občas sklouzávají k odlehčenosti žurnalistického slohu. Četbu však ruší překlepy a další redakční nedostatky. Jejich množství dle oponentova názoru nepřekračuje tolerovatelné množství. Práce je vybavena přiměřeným, promyšleně užívaným poznámkovým aparát (celkem 142 odkazů pod čarou), bibliografií a přirozeně též obrazovou dokumentací, bez níž o artefaktech jen stěží předávat dál smysluplné informace. Všechny zmíněné části jsou zpracovány zdařilým způsobem.

3) Práce s prameny (8 b.)

Pisatelovo nakládání s pramenným materiálem oponent považuje za jednu z nejsilnějších stránek předložené bakalářské práce. V případě pojednávaného artefaktu se zdaleka neomezuje pouze na informace čerpané ze sekundární literatury, provádí vlastní pozorování, přináší nové informace. Spíše okrajově se pak snaží propojit analýzu svého nepísemného monumentu se svědectvím primárních pramenů literární povahy. Jeho práci se sekundárními prameny oponent považuje za velmi zdařilou: jejich šíře i jazyková rozrůzněnost je na bakalářské úrovni pozoruhodná.

4) Vlastní přínos (8 b.)

Práce rozhodně nepředstavuje mechanický kompilát. Pozice jednotlivých badatelů v ní jsou napořád kriticky vyhodnocovány. Nad tento solidní základ autor navíc někdy přímo hýří vlastními interpretačními podněty, které by dle jeho názoru mohly posunout bádání o zbručském idolu do nové etapy. Přestože pisatelova interpretační rozmáchlost oponentovi příležitostně evokuje snahy novodobých vykladačů reliéfní výzdoby tzv. gundestrúpského kotle předložit neotřelé řešení za každou cenu, oceňuje a respektuje autorovu kreativitu.

5) Obecný přesah (5 b.)

Naopak za slabší stránku práce oponent považuje její úzkou specializovanost. Jejím tématem je jediný artefakt slovanské proveniencí podrobený důkladné analýze. Přestože se autor při zpracování tématu občasně dotýká též širších teoretických souvislostí, oponentovi se její obecně religionistický potenciál jeví podstatně menší v porovnání s nesporným užitkem pro odbornou slavistickou diskuzi.

6) Závěr (celkem 33 b.)

Na první pohled oponenta zaujala interpretační kreativita autora, která je založená na spolehlivé znalosti reálií a sekundární literatury. Oponent považuje předloženou bakalářskou práci za kvalitní a doporučuje ji k obhajobě. Její klasifikaci pak navrhuje stupněm **výborně**.

V Praze dne 5. září 2019.

Doc. Dalibor Antalík, Dr.